

РЕШЕНИЕ

№ 297

гр. Ямбол, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Галина Ив. Вълчанова Люцканова Въззивно гражданско дело № 20232300500282 по описа за 2023 година

Производството пред ЯОС е образувано по въззивна жалба на ЕТ „ДИК 99 – Димитър Димитров“ с.*** чрез пълномощника адв.П., АК-Ямбол против решение № 179/27.04.2023 г., постановено по гр.д.№ 103/2023 г. по описа на РС Ямбол, с което съдът е признал за установено на основание чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.86, ал.1 от ЗЗД, че едноличния търговец дължи на „БУЛГЕТ 98 А“ ЕООД гр.Шумен сумата от 5 700 лева за доставени и неплатени семена рапица, сорт „Regate“, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК – 28.10.2022 год. до датата на окончателно плащане на сумата, както и сумата от 95 лева, представляваща лихва за забавено плащане за периода от 30.08.2022 год. до 28.10.2022 год., за които суми е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с № 1373/31.10.2022 год. по ч.гр.дело № 2855/2022 г. по описа на ЯРС; присъдил е разноски в полза на ищеца.

Иска се отмяна на този акт и отхвърляне на предявения иск с присъждане на направените пред двете инстанции разноски. Счита се, че решението е неправилно, както поради нарушение на съдопроизводствените правила и на материалния закон, така и поради своята необоснованост. От събраните по делото доказателства следват други правни изводи, различни от тези, до които е достигнал съдът, като по този начин е допусната неправилна преценка на събраните по делото доказателства. От ищеца са представени доказателства, които си противоречат – в издадената фактура стоката е посочена като рапица, а в стоковата разписка – царевица като претенцията е за неплатена стока рапица и съдът е уважил иска за

незаплатени семена рапица при наличието на това разминаване. И двете представени писмени доказателства не могат да обосноват възникването на облигационни отношения по извършената доставка. Съдът не е взел предвид и това, че по делото не са представени доказателства за представителната власт на свидетеля А.А. да води преговори от името на „БУЛГЕТ 98А“ ЕООД и да сключва договори, а кредитира неговите показания. Не е доказано основното в конкретния случай - нито да е дадена заявка, нито да е изискано предварително плащане. Свидетелските показания, с които се твърди, че страните са имали устна договорка, са недопустими, съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 1, т. 3 от ГПК - забрана за установяване на наличие на договори и тяхното съдържание на стойност над 5 000 лева със свидетелски показания, тъй като стойността на договора е над тази сума. В същото време е разпитана свидетелката на ответника И.Г., която съгласно представеното с отговора на исковата молба пълномощно има правата да води преговори и да сключва договори от името и за сметка на ЕТ „ДИК 99 - ДИМИТЪР ДИМИТРОВ“, а тя твърди, че не е имало устна договорка за заявка на процесните семена. Доставената непоръчана стока продължава да е налична в базата на ЕТ, в очакване ищецът да си я прибере обратно, тъй като е отказана и не е сята, поради което не се дължи плащане за същата.

В законоустановения срок ищецът по делото „БУЛГЕТ 98 А“ ЕООД е депозирал отговор на въззивната жалба и счита същата за неоснователна, а постановеното от районния съд решение като правилно, законосъобразно и обосновано се желае да бъде оставено в сила. С оглед приетата за безспорна от съда дълготрайност на търговските отношения, следва да се има предвид разпоредбата на чл. 292 ал. 1 от Търговския закон, съгласно която, предложението до търговец, с когото предложителят е в трайни търговски взаимоотношения се смята за прието, ако не бъде отхвърлено веднага. Предложението не е било отхвърлено, а дори въззивникът е поискал и бонус три чувала, които също са му били доставени. Не са налице условията и за отменна, тъй като трябва да има изрично постигнато съглашение, което в случая липсва. Стоката действително продължава да е във владение на въззивника, не е върната и по този начин той се обогатява двойно - държи при себе си доставените семена, не ги е върнал и не е платил цената за тях. Семената рапица са били доставени точно в началото на периода, когато започва сеитбата ѝ, а след края на периода, когато завършва сеитбата на рапицата, на 21.09.2022 година въззивникът е започнал да изпраща имейли, че вече не желае сделката.

В съдебно заседание страните, редовно призовани не изпращат законни представители, явява се единствено процесуалния представител на въззивника адв.П., който поддържа въззивната жалба и желае уважаването ѝ.

След преценка на събраните по делото доказателства въззивният съд приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима, подадена в предвидения в чл.259 ал.1 от ГПК преклузивен срок и отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК. Въззивникът е легитимиран и има правен интерес от обжалването. Преценена по същество съдът намира въззивната жалба за неоснователна.

В съответствие с правомощията си при проверка на валидността и допустимостта на атакуваното решение, въззивният съд прецени, че последното е валидно и допустимо. При преценка по същество – атакуваното решение прецени за правилно.

Съгласно процесуалната възможност установена с разпоредбата на чл.272 ГПК във вр. с чл.235 от ГПК, въззивният съд изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд, като по този начин ги прави свои мотиви, без да е нужно да ги преповтаря. В отговор на доводите на въззивника, наведени във въззивната жалба, въззивният съд намира за необходимо да изложи следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.422 от ГПК във вр. чл.79 и чл.86 от ЗЗД, с който „БУЛГЕТ 98 А“ ЕООД претендира да установи, че ЕТ „ДИК 99 - ДИМИТЪР ДИМИТРОВ" му дължи сумата 5 700 лв. за доставена стока на тази стойност – семена рапица сорт „Regate“ и лихва за забава на плащането. Не са спорни обстоятелствата на извършената доставка на стоката като въззивният съд намира за неоснователни направените в настоящото производство възражения относно това, че не са доставени семена рапица, а семена царевица. Действително в документа за доставка – стокова разписка № 00827/15.08.2022 г. е изписано „семена царевица „Regate“, но съдът намира това за техническа грешка предвид съвпадението на останалите елементи, индивидуализиращи доставените семена – наименованието на сорта, количеството, цената, датата. От друга страна ответникът в писмения отговор на исковата молба е заявил изрично, че семената рапица са били доставени в стопанския му двор и това обстоятелство е обявено с доклада на съда за безспорно.

Основното възражение на въззивника-ответник, имащо значение за спора е това, че едноличният търговец не е поръчвал доставените му семена рапица, поради което не желае да заплати тяхната стойност. В тази връзка едноличният търговец се позовава на липса на пълномощия у А.А. /съпруг на А.А.-управител на ищцовото дружество/ да договаря продажба на стоки на дружеството, както и че не е налице упълномощаване на лицето Г.К. да прави заявка за семената и да подписва издадената фактура от името на представляващия ЕТ Димитър Димитров. Тези възражения съдът намира, че са относими към разпоредбата на чл.301 от ТЗ, според която когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването. По отношение на ищеца липсват подобни възражения от страна на управителя на дружеството А. спрямо действията на А.А., действал от името на дружеството за договаряне на заявката на процесните семена, а напротив завеждането на настоящия иск потвърждава тези действия.

По отношение на ответника възражението за противопоставяне, въззивният съд намира за недоказано. За да бъде оборена презумпцията на чл.301 от ТЗ за потвърждаване на извършени от търговец действия по търговски сделки, при сключването на които той не е бил надлежно представляван, е необходимо този търговец да докаже, че веднага след узнаването на извършените от негово име действия се е противопоставил на същите. В случая от свидетелските показания на А.А. се установява, че като продавач-консултант в

ищцовото дружество е водил преговори с Д. /ЕТ/ за закупуване на рапица в края на м.юни 2022 г. и в средата на м.август 2022 г. е извършена доставката на семената лично от него в базата в с.***. Фактурата и стоковата разписка, удостоверяващи доставката са от 15.08.2022 г. и това не е спорно. Свидетелката И.Г., упълномощено лице от ЕТ е категорична, че такава доставка на семена рапица няма, няма сключен такъв договор. Свидетелката потвърждава, че доставката е направена рано сутринта, когато не е имало никой в базата на търговеца да приеме стоката – нито собственици, нито упълномощени за това лица и торбите с рапица са били оставени на пазача заедно с фактурата и стоковата разписка. При установеното обстоятелство на доставяне на семената рапица на 15.08.2022 г., несъгласния с тази доставка едноличен търговец би следвало да оспори веднага действията на неговия пазач, приел рано сутринта стоката. Това оспорване, за да бъде зачетено би следвало да бъде направено веднага след узнаването като за момента на узнаване няма спор, че е в деня на доставката. Представената от двете страни имейл кореспонденция, в която са отразени разговори за нежеланието на ответника да се приемат доставените семена е от 21.09.2022 г., което е след около месец след извършената доставка и около три месеца след водените разговори за договаряне на семената през м.юни. Реакцията на ответника за противопоставяне на извършената доставка не може да бъде приета като направена веднага след узнаването и поради това не може да бъде зачетена като отричаща действията на лицето договаряло за покупка на семената и съответно лицето приело доставката им.

Простото отричане на факта на договаряне от страна на ответника след като не са представени доказателства оборващи презумпцията на чл.301 от ТЗ не може да доведе до извода за липса на договор за покупка на семена рапица, след като стоката е и доставена в базата на ответника заедно с бонус количества от същата. За сключване на процесната търговска сделка няма изискване за писмена форма, включително и за полагане на подпис върху издадената за сделката фактура от страна на продавача. От събраните доказателства в тяхната съвкупност, районният съд е направил правилен и обоснован извод за наличие на задължение на ответния търговец към ищцовото дружество, представляващо незаплатена стойност на доставени семена рапица, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Въззивният съд счита, че са неотносими в случая институтите, на които се позовават районния съд и въззиваемия - на отнетината по чл.308 от ТЗ, тъй като такава не е договаряна, както и на мълчаливото приемане по смисъла на чл.292 от ТЗ, тъй като не са налице достатъчно данни, за да бъде прието, че страните са в трайни търговски взаимоотношения по смисъла на този текст. Поради това съдът не обсъжда възраженията и твърденията в тази връзка.

При този изход на делото въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените пред настоящата инстанция разноски в размер 920 лв.

На основание изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 179/27.04.2023 г., постановено по гр.д.№ 103/2023 г. по описа на ЯРС.

ОСЪЖДА ЕТ „ДИК 99 – Димитър Димитров“, ЕИК 128058626 с.*** на основание чл.78 ал.3 от ГПК да заплати на „БУЛГЕТ 98 А“ ЕООД, ЕИК 203200727 гр.Шумен направените пред настоящата инстанция разноси в размер 920 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____